

eller et aldeles nyt Blad for dem. Jeg veed ikke, hvorledes det ærede Medlem har tænkt sig dette ordnet. Hvis vi med Hensyn til denne Green af Statsembedsmænd skulde lade Forholdet blive, som det er, og det uagtet vi fordømme den Maade, hvorpaa det nu gaaer for sig, forekommer det mig, at det, som det ærede Medlem vil have, vilde være en stor Inconsequents, og, naar man overveier Sagen nøie, vil man lægge Mærke til, at nogle Aftryk meer eller mindre, naar først de Ting, der skulle trykkes, ere satte, ikke er noget særdeles Betydeligt. Jeg maa altsaa være imod den Mening, som blev udtalt af det ærede Medlem, nemlig, at Præsterne ikke skulde have dette Blad. Man maa huske paa, at vi endnu ikke have faaet Folkekirken udsøndret fra Staten, og, saalænge den nuværende Sammenblanding finder Sted, have Præsterne jo med Ting at bestille, der ere dem som Præster aldeles uvedkommende, men som de desuagtet have at udføre. Jeg skal f. Ex. nævne Indtegninger af Fødsler og alt Sligt, som har Hensyn til ganske andre Forhold end Religionen. Præsterne have jo mangfoldige Forretninger af denne Art; saaledes have de — idetmindste var det Tilfældet tidligere — jeg erindrer ikke, om det ikke er forandret — havt at levere statistiske Oplysninger, deriblandt om, hvormange Høns, og jeg veed ikke, hvormange andre Dyr der sandtes i Communen (Berg: Det er forandret!). Maaffee er det forandret i den senere Tid, det vilde ialfald være heldigt. Jeg veed ikke nøie i dette Dilemma, hvor mange af disse verdslige Forretninger man har ladet blive tilbage hos Præsterne, men at det er endeel, og det meget vigtige Forretninger, er aabenbart, saa at jeg troer, at, før Folkekirken er udsøndret af Staten, maae vi lade Præsterne i dette Punkt indtage den samme Stilling som andre Statsembedsmænd. — Der er blevet talt endeel om Stiftstidendernes og „Berlingske Tidendes“ Forhold til Regjeringen, og man har bevaabt sig paa, saavidt jeg husker, hvad der er blevet sagt i det andet Thing, at det er beklageligt, at der undertiden ved et saadant Blad kunde blive udbredt Meninger, som ere skadelige for Landet og for Re-

gjerungen. I det andet Thing blev det meget stærkt fremhævet, og der blev endogsaa henpeget til, at et vist Blad har været et af dem, der have forfægtet en — efter min Mening — sund, folkelig og naturlig Politikk for Danmark; skøndt det var en Røst i Orkenen, var det dog en Røst, som lod for dem, der lagde Mærke dertil, stik imod hele den ulykkelige Politikk, som vi nu lide under. Men det blev der betegnet som en uheldig Omstændighed, at saadanne Blade vare blevne støttede ved de Begunstigelser, de havde igjennem disse tvungne Avertissementer. — Jeg skal med Hensyn til denne Sag bemærke, at dette Regjeringsorgan burde være ikke blot en Lovtidende og Ministerialtidende, forsaavidt Administrationen angaaer, men jeg troer, at derigjennem burde der tillige, hvad der heller ikke er udelukket ved Lovens Affattelse, kunne gives Meddelelser, som det er af Bigtighed for Landet at erfare authentikk fra Regjeringen selv, saa at Regjeringen ikke skulde staae blottet overfor Bagtalelser, der kunde komme fra den ene eller den anden Side, saaledes som man saa ofte har seet at være Tilfældet. Det er efter min Mening Noget, Landet kan fordrø, at det af Regjeringen selv faaer at vide, hvad en eller anden Regjeringsforanstaltning har at betyde. Men har man et saadant Regjeringsorgan, maatte Regjeringen kunne opgibe den Indflydelse, den hidtil har forbeholdt sig med Hensyn til de Blade, der her ere omtalte af det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgfreds. Det er jo nemlig bekjendt, at „Berlingske Tidende“ ikke er noget frit Blad. Det er et Blad, som staaer under Politiets (Munterhed) under Justitsministeriets specielle Tilsyn. Ministeren har en ligesvem Indflydelse paa, hvem der skal være Redacteur for dette Blad. Det er Noget, jeg har seet med mine egne Øine, derfor veed jeg det. Dernæst er det bekjendt, at der ogsaa med Hensyn til Stiftstidenderne — idetmindste er det mig bekjendt med Hensyn til een Stiftstidende — er forbeholdt et Tilsyn af Regjeringen med Hensyn til, hvem der skal være Redacteur af Bladet. Nu siger jeg: det er i sin Orden, saalænge vi ikke have Regjeringsblade, at Regjeringen har et Sted, hvor den kan sikkre sig uden for